

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Cartea

Carte !

Tu ești izvorul eternei cunoașteri
Din care bem răspunsuri la tainele lumii.
Tu ne îndrumi pe calea dreptății
A cărei cumpănă o porți.
Tu ai rezistat veacuri în șir
Printre popoare,
Tu ai scris pe filele sidefii
Istoria omenirii.
Tu ne-ai deschis orizonturile
Și ne-ai învățat să ascultăm
Șoaptele pietrelor,
Susurul apelor
Și liniștea sinelui.
Tu ai fost și ești
Un dar ceresc,
Ce trebuie prețuit
De oameni
Pentru
Eternitate..

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Culorile copilăriei

Priveam emoționată curcubeul pe cer
Roșul, oranjul, indigoul plin de mister
Care-mi încântă privirea Și imi oglindesc firea...
Verdele și albastrul amăgitor
Îmi trezeau un ciudat dor
Movul, frate cu violetul aprins
Mă înfioară parcă dinadins.
Pe pajiștile pline de flori
Fluturii galbeni te învață să zbori;
Mă simt ca într-un vis deosebit
În care fluturii vorbesc despre un mit.
Albinele zumzăie din zori
Culegând polenul din flori,
Purtându-mă ușor în zbor
Până la stupul lor;
Iar albul norilor de vată
Mă îmbie cu pace de îndată.

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Plaja Corbu

Pășeam pentru prima oară,
Pe plaja sălbatică,
Iar nisipul rece mă înfiora...
Soarele nu se ivise încă pe cer;
Întinderea nesfârșită de apă
Era liniștită și clară.
După o clipă de eternitate,
Sfios, ca o copilă, cercul de foc
Răsări revărsând lumină și căldură
Peste marea albastră și nisipul arămiu.
Alergam pe malul mării,
Scoicile ascuțite mă înțepau
Iar în ele auzeam sunetul
Unei mări necunoscute.
Spre miezul zilei
Nisipul ardea cumplit.
Se zbenguiau la marginea mării
Pești cu solzi argintii.
Zbuciumul mării se revărsa în valuri
Cu coama albă, pe nisipul auriu.
Pe faleza înaltă
Păsări cu coloritul uimitor
Aterizau ușor, în cuiburile lor.
Lăcuste-naripate săltau în iarba-naltă.
Fluturii "Ochi de Păun" zburau
În jurul unei bărci părăsite
La o margine de timp.
Seara venea tiptil
Cu o briză sărată,
Iar pescărușii cu aripile grele
Se așezau pe nisip.
Mingea de foc se cufunda iar
În marea de culori.
Lăsăm în urma noastră
Pustiită plaja Corbu, la căderea serii.
Drumul pietruit ne purta mai departe
Spre flori de stepă și marea de grâu.
Răsăreau pe cerul nopții
Aștrii ce ardeau în depărtări.

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Cântecul greierilor
Răsuna ca un ecou.
Noaptea magică
Învăluia treptat
Plaja.

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Povestea filelor de carte

Două coperti vișinii
Despart lumea fantastică a poveștilor
De călătorul său.
Pășește sfios pe tărâmul necunoscut,
Cufundat între rânduri.
Literale prind viața,
Și într-o goana nebună
Dispar de pe fila de mătase
A timpului...
Din adâncimi fără margini
Apare un strop de lumină
Ce crește în eter
Și se mărește...
Călătorul își amintește
De orașul melancolic
Cu blocuri cenușii
Și drumuri pustiite,
În care trăiește.
Acum, din depărtatele unghere ale cărții
Se conturează
Siluetele viselor uitate,
Rătăcite pe poteci de munte,
Printre șoaptele pietrelor.
Pe pajiști de-un verde crud
Plutesc ondulatele miresme
Și odihnesc
Herghelii de unicorni.
Secundele bat încet
Povestea se apropie treptat
De sfârșit,
Dar ea rămâne
Eternă
Pentru călător...

Popescu Maria Isabel
Clasa a – VI-a A
Sc. Gimnazială nr. 128, București
Cadru didactic îndrumator: Prof.Dana Udrea

Vis de copil

Ochii luminoși de smarald
Se închid încet, încet...
Înlăuntru se întinde un văl sidefiu
În care sunt țesute
Semințe uscate și oarbe.
Visătoare răsar tulpinile înalte,
Cânturi măiestre răsună...
Păsări elegante, cu pene argintii,
Zboară grațios sub bolta de frunze.
Copila pășește pe pământul umed și rece,
Vântu-i mângâie pletele lungi.
Pe lianele plângătoare
Saltă maimuțe temătoare.
Un răget înfundat
Se aude în depărtare.
Făpturile se fac nevăzute prin umbre.
O ploaie deasă începe brusc,
Stropii sar pe ritmul melodiei
Frunzelor unduitoare.
Vălul sidefiu apare din nou
Și înghite lacom
Toată jungla...
O săgeată ruptă din soare
Alunecă pe fruntea copilei.
Tresare.
Vraja se rupe
Si frânturi din vis
Aleargă spre pustiul uitării.
E dimineața...